

Column

Kunstplaatjes

Afgelopen weken stonden zij er weer. Achter dranghekken bij de grote supermarkten. Bedelend om plaatjes bij klanten die de winkel verlieten. Voetbalplaatjes wel te verstaan. Leuk voor die jongens en meisjes. Mooie foto's van je idool of een iets mindere idool. Doel is natuurlijk alle plaatjes te verzamelen. Allemaal bij één in een mooi boek. Dus, net zo lang achter dat dranghek, net zo lang zeuren en desnoods naar een door de grootgrutter georganiseerde ruilbeurs, om dat boek maar compleet te krijgen. Waarom zijn er eigenlijk alleen plaatjes van voetballers? Waarom niet van andere sporters? Of van bijvoorbeeld kunstenaars? Ik vraag mij dat af, omdat er in Nederland ongeveer 1.1 miljoen amateurvoetballers zijn. Dat is best veel. Maar als je weet dat zo'n 68 % van alle jongeren geïnteresseerd is in kunst en cultuur, dan is dat veel meer dan 1.1 miljoen. Hoe komt het toch dat voetballers zo geliefd zijn? Zo geliefd, dat je er plaatjes van gaat sparen en daar weer voor achter een dranghek gaat staan. Desnoods een hele middag. Hoe komt het toch dat kunstenaars minder geliefd zijn? Tenminste, minder geliefd dan voetballers. Terwijl veel meer jongeren met kunst bezig zijn dan met voetballen. Als die grootgrutter nu eens plaatjes van schilders, toneelspelers, zangers, zangeressen en muzikanten gaat uitdelen bij de kassa. Wat zou er dan gebeuren? Zou de omzet dan stijgen of zou de kunst en cultuur een extra impuls krijgen? Of misschien wel beide! De moeite waard om het eens uit te proberen. Toch?
